

ČESkoslovenská
Socialistická
R e p u b l i k a
(19)

POPIS VYNÁLEZU

K AUTORSKÉMU OSVĚDČENÍ

217814

(II)

(B1)

(51) Int. Cl.³
B 01 D 3/42

(22) Přihlášeno 22 10 80
(21) (PV 7151-80)

(41) Zveřejněno 28 05 82

(45) Vydané 15 07 84

ÚŘAD PRO VYNÁLEZY
A OBJEVY

(75)
Autor vynálezu

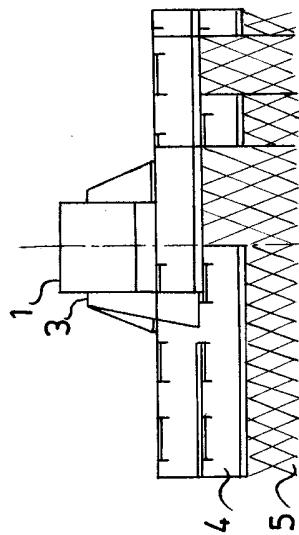
ČERVENKA JAN ing. CSc., STŘEDOKLUKY, STRICKER JOSEF, PRAHA

(54) Rozdělovač kapaliny

Vynález se týká rozdělovače kapaliny na výplní kolon pro sdílení tepla a hmoty ve dvoufázových systémech plyn-kapalina a kapalina-kapalina.

Použitelnost vynálezu přichází v úvahu především v chemickém průmyslu při rektifikaci a absorpci plynu do kapalin, ale i při všech procesech prováděných ve výplňových kolonách s dvoufázovými systémy tekutin.

Rozdělovač kapaliny s rozváděcím zařízením zajišťujícím navedení kapaliny do výtokových žlábků s výřezy, jimiž kapalina vytéká na vnější povrch bočních stěn těchto žlábků, je proveden tak, že výtokové žlábky jsou opatřeny na spodním okraji po délce lištou a/nebo výstupky, vyčnívajícími svisele nebo šikmo dolů pod rovinu dna výtokových žlábků a/nebo jsou tato lišta a/nebo výstupky vytvořeny prodloužením jedné nebo obou bočních stěn výtokových žlábků.

Obr 1

Vynález se týká rozdělovače kapaliny na výplň kolon pro sdílení tepla a hmoty ve dvoufázových systémech plyn-kapalina a kapalina-kapalina.

Rovnoměrné rozdělení kapaliny na kolonové výplně je podmínkou dobrého využití povrchu výplně pro vytvoření mezifázové plochy mezi dvěma nemísitelnými tekutými fázemi. V současné době se k tomu účelu používají různé rozdělovače kapaliny, které lze podle způsobu výtoku výtoku kapaliny dělit na rozstřikovací a nerozstřikovací (Golovačeskij J. A.: Orositeli i forsunki skruberov chimičeskoj promyšlenosti, Mašinostroenie, Moskva 1974). Do skupiny rozstřikovacích rozdělovačů patří například rozstřikovací hvězdice, vícekomusové rozdělovače a rozprašovací trysky. Kapalina z rozdělovačů této skupiny vystupuje ve formě drobných kapek nebo ve formě proudů různého tvaru, které se rozpadají na kapky různé velikosti. Kapalně je udělována významná složka hybnosti ve vodorovném směru. Předností těchto rozdělovačů je, že zaujímají malý podíl průřezu kolony. Nevýhodou těchto rozdělovačů je, že vytvářejí značné množství drobných kapek, které jsou snadno unášeny protiproudě tekoucí druhou fazí. Kromě toho tyto rozdělovače pracují uspokojivě pouze v úzkém rozsahu průtoků kapaliny, na který byly navrženy.

Do skupiny nerozstřikovacích rozdělovačů patří například děrované desky, žlábkové (korýtkové) rozdělovače a děrované vícetrubkové rozdělovače. Kapalina z rozdělovačů této skupiny vytéká buď ve formě souvislých proudů, nebo ve formě větších kapek, které lépe odolávají únosu. Další jejich předností je, že mohou pracovat v uspokojivém rozsahu průtoků kapaliny.

Hlavní nevýhoda rozdělovačů této skupiny spočívá v tom, že při praktickém použití je počet výtokových míst vztažený na jednotku průřezu kolony poměrně malý, takže nevyhovuje potřebám nových výplní, které jsou buď vysoko účinné, a/nebo na kterých se může dosáhnout vysokého prosazení obou fazí. Tyto rozdělovače obvykle zaujímají větší podíl průřezu kolony a tím může vzniknout značný odpor proti toku druhé fáze (Olevskij V. M., Ručinskij V. R.: Rektifikacija termičeski nestojkých produktov, Chimija, Moskva 1972). Zdánlivě by tyto nedostatky mohly být potlačeny u vícetrubkového děrovaného rozdělovače, kde je však omezení počtu výtokových míst způsobeno praktickými důvody. Minimální průměr výtokových otvorů je omezen s ohledem na odolnost otvorů proti ucpávání a počet výtokových míst je omezen minimální potřebou výtokovou rychlostí kapaliny z otvorů rozdělovače, která zaručuje odtržení proudu kapaliny od vnějšího povrchu trubky. Pro některé z vysoko účinných výplní byly vyvinuty zvláštní rozdělovače založené například na využití kapilárních sil (Nygren P. G., Connolly G. K. S.: Chem. Engng. Progress 67, No. 3, 49 /1971/). Jedná se však obvykle o nákladná zařízení s vysokými požadavky na čistotu rozdělované kapaliny vhodné pouze pro určitý typ kolonové výplně. Přehled o rozdělovačích kapaliny podává například Golovačevskij J. A.: Orositeli i forsunki skrubenov chimičeskoj promyšlenosti, Mašinostroenie, Moskva 1974.

Podle tohoto vynálezu se podařilo překvapivým způsobem odstranit do značné míry nevýhody dosavadních konstrukcí rozdělovačů kapaliny. Vynález představuje úpravu žlábkového rozdělovače, která ponechává výhody a odstraňuje nevýhody žlábkového rozdělovače kapaliny. Pro základní rozdělení kapaliny do výtokových žlábek se použije některý ze známých způsobů prvotního rozdělení kapaliny. Vynález vychází z poznatku, že kapalina stékající po tuhému povrchu není náchylná k odtrhávání od tohoto povrchu a odolává únosu protiproudě tekoucí fáze lépe než volně padající kapky. Toho se využívá při konstrukci výtokových žlábek. Výřezy výtokových žlábek jsou provedeny tak, aby kapalina vytékala z výřezů na vnější boční stěny výtokových žlábek. Výtokové žlábky se ve spodní části zužují a jsou na spodním okraji po délce opatřeny lištou a/nebo výstupky, směřujícími svisle nebo šikmo dolů. Kapalina stéká po bocích výtokového žlábku na lištu a/nebo výstupky, které odvedou kapalinu do dostatečné vzdálenosti pod dno žlábku, kde se kapalina odtrhává ze spodních okrajů výstupků. Kapalina vytéká z rozdělovače kapaliny buď ve formě souvislých proudů, nebo ve formě velkých kapek v prostoru pod úrovní výtokových žlábek, kde je část průřezu kolony, kterou zaujímá konstrukce rozdělovače velmi malá. V tomto prostoru je rychlosť protiproudě tekoucí druhé fáze nejmenší a tím je i možnost únosu kapaliny druhou fazí nejnižší. Kromě toho popisované řešení

umožňuje umístění výtokových žlábků ve dvou nebo více vodorovných rovinách, přičemž lištu a/nebo výstupky se z výše umístěných žlábků odvede kapalina do prostoru pod nejnižě uloženými žlábky. Toto řešení jednak zmenší podíl průřezu kolony, který zaujímá konstrukce rozdělovače a jednak umožňuje použití většího počtu výtokových žlábků a tedy řad výstupků, ze kterých kapalina odkapává. Výtokových žlábků potom může být v koloně dokonce více, než kolik by se jich mohlo do kolony v jedné rovině umístit. Tím lze dosáhnout mimořádně vysokého počtu výtokových míst rozdělovače tvořených jednotlivými výstupky. Rozsah průtoků kapaliny, při nichž rozdělovač kapaliny pracuje uspokojivě, je stejně velký jako u obvyklých žlábkových rozdělovačů.

Vynález se týká rozdělovače kapaliny s rozváděcím zařízením zajíšťujícím rozvedení kapaliny do výtokových žlábků. Podstatou zařízení podle vynálezu spočívá v tom, že výtokové žlábky jsou opatřeny výřezy provedenými tak, aby kapalina vytékala na vnější povrch jedné nebo obou bočních stěn výtokových žlábků. Výtokové žlábky jsou na spodním okraji po délce opatřeny lištou a/nebo výstupky vyčnívajícími svisle nebo šikmo dolů pod rovinu dna výtokových žlábků. Výstupky nebo lišta a výstupky mohou být vytvořeny prodloužením jedné nebo obou bočních stěn výtokových žlábků. Výtokové žlábky mohou být umístěny ve dvou nebo více vodorovných rovinách. Rozměr lišty s výstupky nebo výstupků z výše položených výtokových žlábků je potom takový, aby spodní okraj výstupků byl pod úrovní dna nejnižě položených výtokových žlábků.

Hlavní výhody rozdělovače kapaliny podle vynálezu spočívají v tom, že umožňuje zmenšení podílu průřezu kolony, který zaujímá konstrukce rozdělovače a kromě toho lze použít větší počet výtokových žlábků a tedy řad výstupků, z nichž kapalina odkapává. Rozsah průtoků kapaliny, při nichž rozdělovač kapaliny pracuje uspokojivě, je stejně velký, jako u obvyklých žlábkových rozdělovačů.

Příklady provedení rozdělovače kapaliny podle vynálezu jsou znázorněny na přiložených obrázcích 1 až 10, kde představují

obrázky 1, 2 a 3 rozdělovač kapaliny jako celek v nárysů, bokorysu a půdorysu,

obrázky 4, 5 a 6 detail výtokového žlábku s výřezy pouze na jednom boku v nárysů, půdorysu a bokorysu,

obrázky 7, 8 a 9 detail výtokového žlábku s výřezy na obou bocích v nárysů, půdorysu a bokorysu a

obrázek 10 detail nárysů výtokového žlábku s jiným provedením lišty s výstupky.

Rozdělovač na obrázcích 1, 2 a 3 je určen pro kolonu s kruhovým průřezem. Rozváděcí část rozdělovače tvoří rozváděcí žlab 1 opatřený výřezy 2 a naváděcími deskami 3. Rozdělovači část rozdělovače tvoří výtokové žlábky 4 opatřené lištou s výstupky 5. Výtokové žlábky 4 jsou umístěny pod rozváděcím žlabem kolmo na rozváděcí žlab. Každému výtokovému žlábku odpovídá v rozváděcím žlabu dvojice výřezů 2 na obou bocích rozváděcího žlabu. Dvojice výřezů je umístěna tak, aby svislá osová rovina výtokového žlábku byla i osovou rovinou výřezů. U výřezů obdélníkového tvaru lze volit šířku výřezu úměrnou délce výtokového žlábku umístěného pod výřezem. Tím se dosáhne rovnoramenného nátoku kapaliny na jednotku délky u všech výtokových žlábků. Ve svislé osové rovině výtokových žlábků 4 jsou upevněny k bokům rozváděcího žlabu naváděcí desky 3. Horní hrana naváděcí desky dosahuje nejméně ke spodnímu okraji výřezu 2 a spodní hrana dosahuje k úrovni horního okraje výtokového žlábku. Naváděcími deskami se zabezpečí navedení kapaliny i do úzkých výtokových žlábků. Výtokové žlábky 4 s lištou a výstupky 5 jsou umístěny ve dvou vodorovných úrovních. Největší příčný průřez rozdělovače kapaliny se tak sníží téměř na polovinu. Pro dolní řadu výtokových žlábků jsou naváděcí desky 3 delší a výtokové žlábky jsou opatřeny kratší lištou s výstupky 5. U horní řady výtokových žlábků je tomu opačně. Rozdělovač kapaliny na obrázku 1 je opatřen výtokový-

mi žlabky s lištu s výstupky, jejichž detail je znázorněn na obrázcích 7, 8 a 9. Rozváděcí část rozdělovače kapaliny může být, zvláště u kolon o větším průřezu, provedena i dvou- nebo vícestupňově. Potom horní rozváděcí žlab je umístěn nad několika menšími rozváděčími žlaby, pod nimiž je teprve umístěna rozdělovací část tvořená výtokovými žlabky s lištu a/nebo výstupky. Rozváděcí část rozdělovače kapaliny může být provedena i jinak, například pomocí vícetrubkového rozváděčího systému, který rozvede kapalinu do rozdělovací části rozdělovače kapaliny.

Na obrázcích 4, 5 a 6 je znázorněn detail výtokového žlabku 4 s výřezy 6 pouze na jednom boku výtokového žlabku. Výřezy 6 jsou provedeny nastřízením boku výtokového žlabku a vyhnutím trojúhelníkové části boku směrem dovnitř výtokového žlabku. Každý výřez zabezpečuje nátok kapaliny na jeden výstupek 2 umístěný na spodním okraji výtokového žlabku.

Na obrázcích 7, 8 a 9 je znázorněn detail výtokového žlabku 4 s výřezy 6 na obou bocích výtokového žlabku. Horní část boků je po stejných roztečích nastřízena a výřezy 6 jsou provedeny vyhnutím obdélníkové horní části boku směrem dovnitř výtokového žlabku. Mezi dvěma vyhnutými částmi je část nevyhnutá. Přitom vyhnuté části na jednom boku odpovídají nevyhnuté části na protilehlém boku. Na spodním okraji je výtokový žlabek podélně opatřen lištu s výstupky 2 tvořenou pásem tahokovu (plechové síťoviny) orientovaného tak, že delší úhlopříčka ok je svislá. Hrotů na spodním okraji pásu tahokovu tvoří výstupky pro odkapávání kapaliny. Na obrázku 10 je schematicky znázorněn nárys výtokového žlabku 4 stejně konstrukce jako na obrázcích 7, 8 a 9, u nichž lištu s výstupky 2 tvoří pás kovové tkaniny, jejíž spodní okraj je tvarován do výstupků.

Výřezy 6 výtokových žlabků 4 mohou mít i jiný tvar než znázorněný na obrázcích 4 až 9. U výtokových žlabků lze například použít výřezy obdélníkového průřezu, proti nimž je upevněna deska tak, že mezi jejím spodním okrajem a boční stěnou žlabku je štěrbina. Jinou možností jsou výtokové žlabky 4 s výřezy 6 obdélníkového průřezu, u nichž proti jednotlivým výřezům jsou rovnoběžně s boky výtokového žlabku ve vhodné vzdálenosti umístěny jednotlivé destičky, které jsou ve své spodní části ohnuté a připevněny k bokům výtokového žlabku pod výřezy.

Rozdělovač kapaliny podle vynálezu může být zhotoven jak z kovu, tak z nekovových materiálů.

Rozdělovač kapaliny podle vynálezu lze použít zejména při rektifikaci a absorpci plynů do kapalin, ale i při všech procesech prováděných ve výplňových kolonách s dvoufázovými systémy tekutin. Podle nátnku kapaliny v koloně je třeba volit vhodné provedení lišty a/nebo výstupků 2 u výtokových žlabků 4. Rozteč výstupků sloužících k vytékání kapaliny z rozdělovače kapaliny je třeba volit tak, aby nedocházelo ke spojování proudů vytékajících z jednotlivých výstupků při co možno nejvyšším počtu výtokových míst. Například pro nátnky kapaliny v rozmezí 0,5 až $10 \cdot 10^{-3} \text{ m}^3$ kapaliny za sekundu na 1 m^2 průřezu kolony a pro vodorovnou rozteč výtokových žlabků 20 až 50 mm je vhodné použít řešení výtokových žlabků 4 znázorněné na obrázcích 7, 8 a 9, kde lištu s výstupky 2 tvoří pás tahokovu. Oka tahokovu zajíšťují další rozdělení kapaliny na více výstupků, než odpovídá počtu výřezů výtokových žlabků. Kapalina potom odkapává z hrotů tahokovu vzdálených 5 až 10 mm podle rozmeru ok tahokovu. Větší oka je vhodné volit pro vyšší nátnky kapaliny, menší oka pro nižší nátnky kapaliny z výše uvedeného rozmezí nátnků.

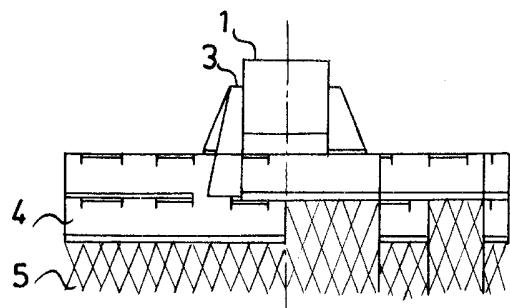
Uvedené rozmezí nátnků kapaliny odpovídá v případě rektifikace činnosti za sníženého normálního nebo mírně zvýšeného tlaku. Pro nátnky kapaliny převyšující uvedené rozmezí je vhodnější volit jednotlivé výstupky 2 na větší rozteči, například v uspořádání znázorněném na obrázcích 4, 5 a 6. Pro nátnky kapaliny pod hranici výše uvedeného rozmezí je možno na vytvořené lišty s výstupky 2 použít například kovovou tkaninu nebo desku se smáčivým porézním povrchem. Tím se zajistí rozdělení kapaliny na výstupky působením kapilárních sil. Tyto nátnky kapaliny se vyskytují například při rektifikaci za velmi nízkého tlaku pod 0,5 až 1 kPa.

P R E D M Ě T V Y N Ā L E Z U

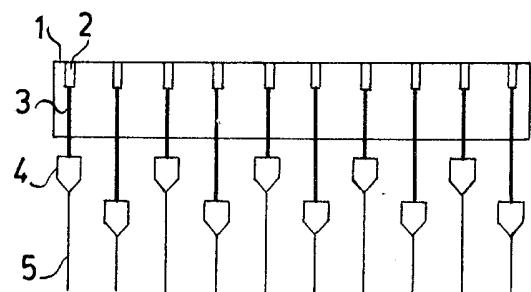
1. Rozdělovač kapaliny, který je tvořen rozváděcím zařízením pro navedení kapaliny do výtokových žlábků a výtokovými žlábky s výřezy pro výtok kapaliny na vnější povrch bočních stěn těchto žlábků, vyznačený tím, že výtokové žlábky (4) jsou opatřeny na spodním okraji po délce lištu a/nebo výstupky (5) vyčnívajícími svisle nebo šikmo dolů pod rovinu dna výtokových žlábků (4) a/nebo jsou tato lišta a/nebo výstupky (5) vytvořeny prodloužením jedné nebo obou bočních stěn výtokových žlábků (4).

2. Rozdělovač kapaliny podle bodu 1, vyznačený tím, že výtokové žlábky (4) jsou umístěny ve dvou nebo více vodorovných rovinách.

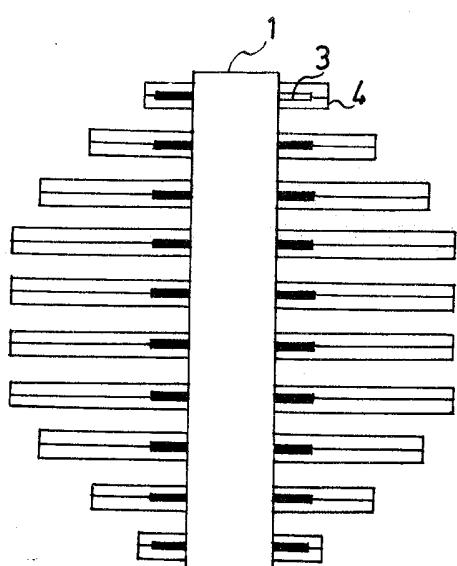
4 listy výkresů

Obr. 1

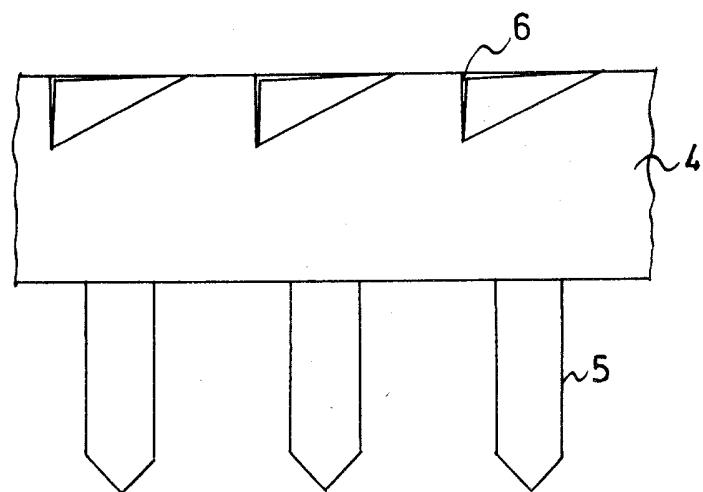

Obr. 2

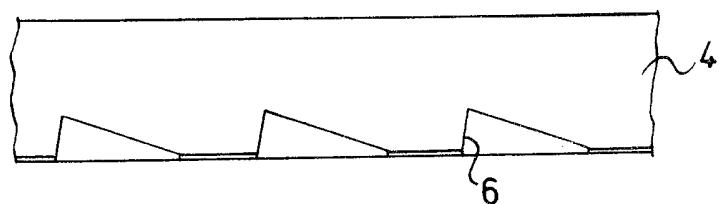

Obr. 3

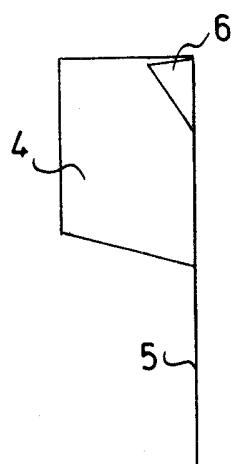
217814

Obrázek 4

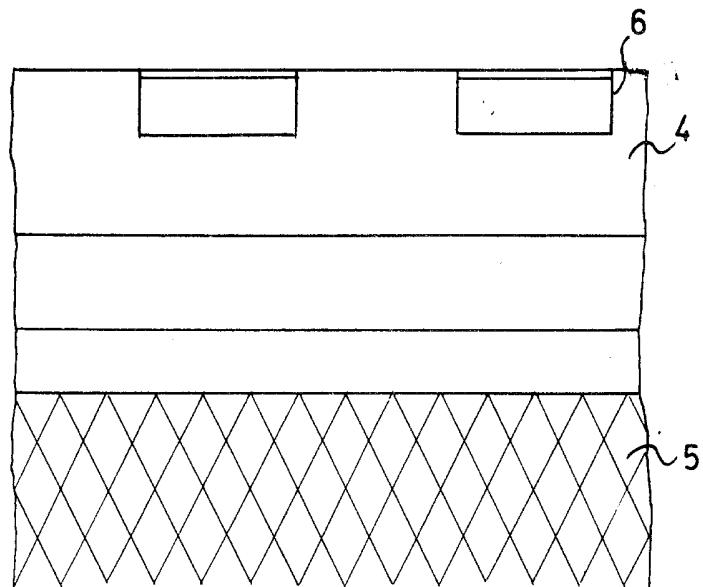

Obrázek 5

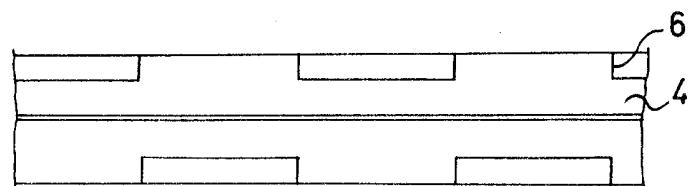

Obrázek 6

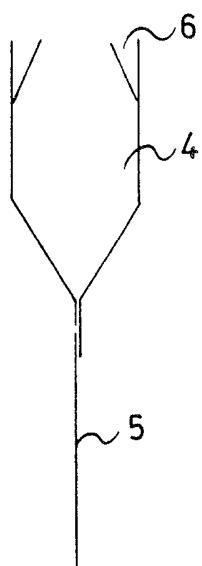
217814

Obrázek 7

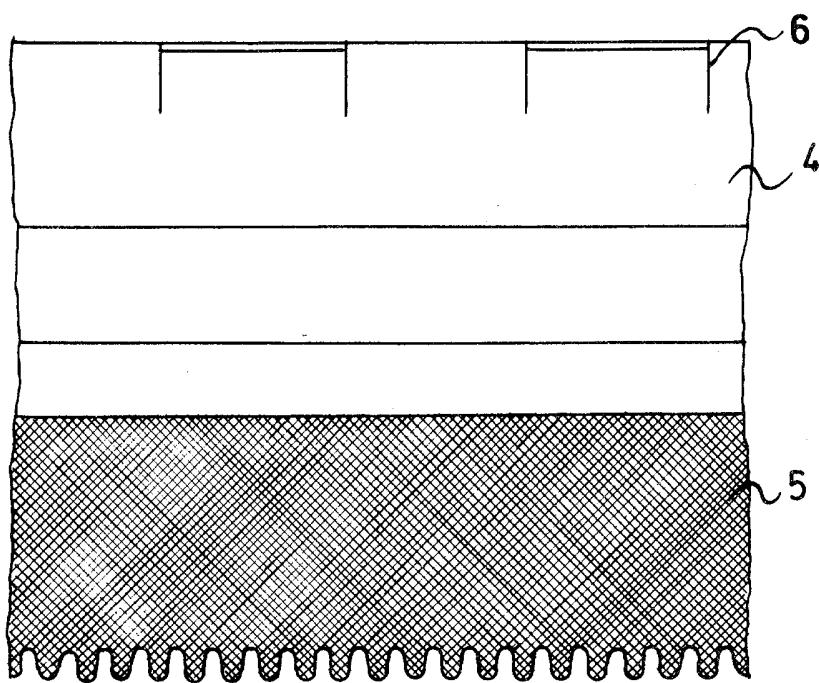

Obrázek 8

Obrázek 9

217814

Obr. 10